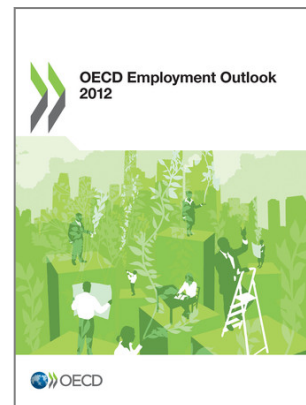

OECD Multilingual Summaries

OECD Employment Outlook 2012

Summary in Finnish

Read the full book on:
[10.1787/empl_outlook-2012-en](http://dx.doi.org/10.1787/empl_outlook-2012-en)

OECD:n työllisyyskatsaus 2012

Suomenkielinen tiivistelmä

- Tässä OECD:n työllisyyskatsauksen 30. painoksessa tarkastellaan OECD-maiden viimeaikaisia työmarkkinatrendejä ja lyhyen aikavälin näkymiä. Katsauksen mukaan äskettäisestä talous- ja finanssikriisistä toipuminen on ollut hidasta ja epätasaista. Monissa maissa työttömyyttä on edelleen liikaa, ja pitkäaikainen työttömyys on lisääntynyt; työttömyydestä onkin vaarassa tulla pysyvää.
- Työmarkkinoiden taloudellisista häiriöistä selviytymistä koskevan analyysin mukaan rakenteellista työttömyyttä vähentävä politiikka myös vaimentaa taloudellisten taantumien vaikutusta työttömyyteen, tuottojen alenemiseen ja tulojen eriarvoisuuteen. Raportissa kerrotaan palkkatulojen kansantulo-osuuden laskeneen monissa OECD-maissa, etupäässä globalisaation ja teknologisen muutoksen seurauksena. Koulutusinvestointien lisäämisestä ja paremmin kohdistetuista verotus- ja avustusohjelmista on apua varmistettaessa talouskasvun etujen jakautuvan laajemmin.
- Viimeiseksi tarkastellaan ilmastonmuutosta lieventävän politiikan työmarkkinavaikutuksia. Joillakin aloilla työllisyys saattaa muuttua huomattavasti, vaikka vaikutus kokonaistyöttömyyteen olisikin pieni. Muiden rakenteellisten kriisien takia olisi otettava käyttöön työvoiman liikkuvuutta tukevaa politiikkaa.

OECD:n työmarkkinat kriisin jälkeen

OECD-maiden kokonaistyöttömyys on hieman sodan jälkeistä huippuaan, 8,5 %:a, matalammalla ja todennäköisesti pysyy korkeana seuraavan vuoden ajan. Työttömiä on noin 48 miljoonaa: noin 14,5 miljoonaa enemmän kuin finanssikriisin alkaessa vuoden 2007 lopussa. Elpymisen alettua melkein kolme vuotta sitten kasvu on ollut niin heikkoa ja epätasaista, että se on hidastanut koko OECD-alueen työttömyyden syklistä kasvua vain vähän.

Työttömyys ja taloudellisen taantumun sosiaalikulutukset ovat samanaikaisesti vaihdelleet maiden välillä suunnattomasti. Työttömyysaste on pysynyt alle 5,5 %:ssa yhdeksässä OECD-maassa: Australiassa, Itävallassa, Japanissa, Koreassa, Luxemburgissa, Meksikossa, Alankomaissa, Norjassa ja Sveitsissä. Työttömyysaste on kuitenkin yhä kaksinumeroinen yhdeksässä maassa: Virossa, Ranskassa, Kreikassa, Unkarissa, Irlannissa, Italiassa, Portugalissa, Slovakiassa ja Espanjassa.

Monissa maissa heikko elpyminen on johtanut työttömien syrjäytymisen lisääntymiseen. Pitkäaikaistyöttömät – yli vuoden työttöminä olleet, työtä etsivät ihmiset – muodostavat nyt yli kolmanneksen OECD:n kokonaistyöttömyydestä. Myös työvoimasta poistuvien, lannistuneiden työnhakijoiden osuus on kasvanut merkittävästi. Lisäksi joissakin maissa nuorisotyöttömyys on noussut vaarallisen korkealle tasolle: Kreikassa ja Espanjassa se on yli 50 % (mutta Saksassa vain 8 %).

Työttömille ja heidän perheilleen aiheutuvien välittömien haittojen lisäksi on yhä todennäköisempää, että syklisestä työttömyyden kasvusta on tulossa rakenteellista, ja että työttömyys jää pysyvästi korkeammalle tasolle maissa, joissa työttömyys on kasvanut eniten. Tämä uhkaa vähentää työvoiman tarjontaa tulevaisuudessa ja heikentää työllisyyttä mahdollisesti lisäävää elpymistä.

Aktiivista politiikkaa työttömyyden voittamiseen

Kuinka poliittisten päättäjien tulisi reagoida? Lyhyellä aikavälillä heidän on toimittava ainakin neljällä alueella: työpaikkojen luomista on edistettävä yleisesti, kasvavan pitkäaikaistyöttömyyden ongelma on ratkaistava, nuorten työllistymisnäkyviä on parannettava ja on varmistettava, että mahdollisimman pieni osa työttömistä poistuu työmarkkinoilta pysyvästi. Pitemmän aikavälin haasteena on tukea työmarkkinoiden joustavuutta, jotta ne kestävät paremmin tulevia taantumia, rajoitetuilla sosiaalikulutuksilla.

Työmarkkinoiden elpyminen riippuu suurelta osin talouden laajemmasta elpymisestä, johon liittyy huomattavaa epätietoisuutta, etenkin euroalueella. Kysyntää stimuloiva politiikka tukisi talouskasvua ja työpaikkojen luomista. Kun otetaan huomioon, että useimmissa OECD-maissa on esteitä, joiden takia elpymisen hyväksi ei voida tehdä enempää raha- tai veropolitiikan avulla, on ratkaisevan tärkeää keskittyä enemmän hyödyke- ja työmarkkinoiden rakenteellisiin uudistuksiin.

Rakenteellisen työttömyyden kasvun uhkan takia tarvitaan myös hyvin suunniteltua aktiivista työvoimapolitiikkaa, joka palauttaa työttömät töihin mahdollisimman nopeasti ja auttaa niitä, jotka ovat vaarassa päätyä pitkäaikaistyöttömiksi, ylläpitämään taitojansa tilapäisten työsuhteiden kautta. Todennäköisimmin tehokkaita toimenpiteitä ovat kohdennetut työllistämistuet sekä työnhaun tukeminen, esimerkiksi henkilökohtaiset haastattelut ja toimintasuunnitelmat sekä työklubit.

Aktiiviset työmarkkinaohjelmat voivat olla myös korjaavia. Niissä voidaan keskittyä rakenteellisiin esteisiin, joiden takia työnantajat eivät voi täyttää avoimia työpaikkoja ja työttömien on vaikeampi löytää työtä, mahdollisesti koska heidän osaamisensa on vanhentunut pitkittyneen työttömyyden seurauksena. Tätä varten on mahdollisimman aikaisin tunnistettava osaamisvajeet ja ne työttömien ryhmät, joiden osaaminen on tarpeetonta, ja tarjottava koulutusta ja työkokemusohjelmia, joiden avulla työttömät voivat palata työelämään.

Onko tällaisen aktiivisen politiikan käyttöön kuitenkaan varattu tarpeeksi resursseja? Vaikka menot ovat kasvaneet huomattavasti enemmän tämän taantumun aikana aikaisempiin laskusuhdanteisiin verrattuna, ne eivät ole olleet riittäviä ylläpitämään työnhakijakohtaisesti käytettävissä olevien resurssien arvoa. Tämä voi olla merkki siitä,

että hallitukset epäilevät lisäinvestointien kustannustehokkuutta. Se voi myös olla merkki vaikeuksista palkata ja kouluttaa osaavia työntekijöitä ja lisätä koulutettavien määrää tinkimättä laadusta.

Julkisen talouden vakauttaminen uhkaa rajoittaa aktiivisen työvoimapolitiikan käytössä olevia resursseja monissa maissa entisestään. Näiden ohjelmien leikkaaminen ei kuitenkaan saata olla järkevää, koska se pahentaisi vaikeita työmarkkinaolosuhteita ja vaarantaisi pitkän aikavälin kasvun.

Työmarkkinajousto

On selvää, että poliittiset ja institutionaaliset erot ovat suuri syy eroihin vaikutuksissa, joita taantumalla on työttömyyteen, työtuloihin ja tulojen eriarvoisuuteen eri OECD-maissa. Oikeanlainen politiikka voi tehdä työmarkkinoista joustavampia sekä rajoittamalla taantumien työmarkkinavaikutuksia että lieventämällä pienentyneiden tulojen vaikutusta kotitalouksiin. Esimerkiksi vero- ja etuusjärjestelmät voivat olla merkittävän tärkeitä taantumien sosiaalikulujen lieventämisessä.

Työmarkkinajoustolle edulliset politiikat ja instituutiot suosivat yleensä myös hyviä rakenteellisia lopputuloksia työmarkkinoilla. Taantumien aiheuttavat yleisesti vähemmän työttömyyden kasvua maissa, joissa rakenteellinen työttömyys on vähäistä. Tämä merkitsee sitä, että monet vuoden 2006 OECD:n Uusitusissa työstrategiassa esitetyistä suosituksista hyvien rakenteellisten työmarkkinaolosuhteiden saavuttamiseksi voivat tukea myös työmarkkinajoustoa.

Palkkaneuvotteluja hoitavat instituutiot tukevat yleensä sekä työmarkkinoiden rakenteellista suorituskykyä että työmarkkinajoustoa. Tilapäisten sopimusten intensiivistä käyttöä, esimerkiksi vahvaa säännöllisesti työskentelevien työntekijöiden työsuhdeturvaa, suosivat instituutiot taas vähentävät työmarkkinajoustoa.

Palkkatulojen kansantulo-osuus ja vihreä kasvu

Kaksi muuta työmarkkinoihin liittyvää pitemmän aikavälin huolenaihetta nostavat esiin kysymyksiä päättäjien pohdittavaksi. Ensinnäkin palkkojen ja etuuksien osuus kokonaiskansantulosta on laskenut melkein kaikissa OECD-maissa. Toinen, kriisin varjoon jäänyt, mutta todennäköisesti uudestaan esiin tuleva, huolenaihe on, kuinka saada aikaan "vihreää kasvua", ja mitä siirtyminen vähähiiliseen talouteen merkitsee työmarkkinoille.

Palkkatulojen pienentynyt kansantulo-osuus on etupäässä merkki matalan osaamistason ja vähiten koulutettujen työntekijöiden huonontuvasta asemasta lisääntyvän kotimaisen ja kansainvälisen kilpailun seurauksena, ja sitä että teknologian ansiosta työntekijöitä korvataan koneilla tietäntyyppisissä, erityisesti rutiinitehtäviä sisältävissä töissä.

Pitäisikö politiikan reagoida palkkatulojen laskevaan kansantulo-osuuteen? Teknologisen kehityksen ja globalisaation hidastaminen tuskin on toteuttamiskelpoinen vaihtoehto. Hallitukset voivat kuitenkin tukea työvoimansa kilpailukykyä "taistelussa koneita vastaan". Lisäämällä inhimilliseen pääomaan kohdistettuja investointeja – ja varmistamalla, että koulussa opetetut taidot ja työnantajien tarvitsema osaaminen vastaavat paremmin toisiaan – voitaisiin pitkälti ratkaista palkkatulojen pienentyvän kansantulo-osuuden ongelma.

Kun elpyminen on vankalla pohjalla, päättäjät kääntävät todennäköisesti katseensa taas siihen, kuinka siirtyä tehokkaasti ja oikeudenmukaisesti vähähiiliseen ja resurssitehokkaaseen talouteen. Vihreään kasvuun siirtymistä kannattaa ajatella taloudellisten rakennemuutosten ajurina, jolloin työmarkkinapolitiikka, mukaan lukien koulutus- ja osaamispolitiikka, ovat aktiivisessa roolissa auttamassa työntekijöitä ja työnantajia tekemään tarvittavat muutokset.

OECD:n Uusittu työstrategia -raportissa esille tuotu politiikka muodostaa keskeisen kehyksen rakenteellisten muutosten hallinnan onnistumiselle. Muokattaessa tätä yleistä politiikkaa vihreään kasvuun siirtymistä varten voidaan keskittyä esimerkiksi "ekoinnovaatioiden" tukemiseen ja vihreiden teknologioiden levittämiseen. Yksi ratkaisu on parantaa koulutusta ja ammattikoulutusta tai varmistaa, että liian tiukka työn suojeleminen ja hyödykemerkkinoiden sääntely eivät heikennä innovaationkannustimia.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

Julkaisuja on saatavilla maksutta OECD:n verkkokirjastossa osoitteessa www.oecd.org/bookshop

Lisätietoja antaa: OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate Sähköposti: rights@oecd.org faksinumero: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Vieraile osaston verkkosivuilla osoitteessa www.oecd.org/rights

Read the complete English version on OECD iLibrary !

OECD (2012), *OECD Employment Outlook 2012*, OECD Publishing.

doi: [10.1787/empl_outlook-2012-en](https://doi.org/10.1787/empl_outlook-2012-en)